

Številka 4, april 1973

Sestav zemlje za mehiške kakteje

Vsak ljubitelj kaktej želi gojiti svoje rastline pri najboljših pogojih. Pri tem mora seveda poznati sestav zemlje v domovini kot tudi druge pogoje. Že dalj časa je znano, da mnoge mehiške kakteje uspevajo v tleh, ki vsebujejo več ali manj apnenca. Večkrat dobimo kakteje na težko dostopnih krajih in je zato težko prenesti iz takih krajev še vzorce zemlje, to je tudi vzrok, da še danes ne poznamo sestava zelje v domovini za mnoge kakteje.

Apnenčasta tla dobimo v nekaterih južnih državah ZDA, v Kaliforniji, Arizoni, New Mexico in Texasu in predvsem v naslednjih pokrajinah Mehike: Sonora, Chihuahua, Coahuila, Nuevo Leon, Tamaulipas, Puebla, Oaxa, Chiapas in druge. Mnoge vrste kaktej so se na kalcij prilagodile, one vsebujejo kalcij v bodicah, kar često povzroča njihovo belo barvo. Vendar kalcij v tej mešanici ne povzroča alkalne reakcije, saj je pH običajno precej blizu 7 ali pa celo pod 7, to je v kislem območju. V naravi ima apnenec še drug pomen, je namreč zelo propusten za vodo in pline in zato tudi dokaj hitro razpada.

Seveda poznamo tudi kakteje, ki so izrazite sovražnice kalcija, če je ta v obliki karbonata /apnenca/, te so se naselile le tam, kjer ni apnenca, n.pr.: *Mammillaria pennispinosa*, *M. schiedeana*, *Aztekium ritteri*. Bezpogojno potrebuje apnenec za normalno rast vse vrste *Astrophytum*, *Epithelantha*, *Echinomastus* in delno *Gymnocactus*, *Thelocactus*, *Ariocarpus*, *Escobaria*, *Coryphantha* in *Neolloydia*. Prav tako potrebujejo dodatek apnenca vrste *Echinofossulocactus*, vsaj nekateri iz družine. Večina vrst *Coryphantha* kalijo slabo ali pa sploh ne v kisli zemlji. Med mamilarijami potrebujejo dodatek apnenca naslednje: *M. marnierana*, *M. sheldonii*, *M. svinglei*, *M. coahuilensis*, *M. schwarzii*, *M. sartorii*, *M. gasseriana*, *M. inaiiae*, *M. roseocentra* in *M. candida*.

Pri omenjenih vrstah moramo dodati apnenec tudi mešanici za setev.

Po članku dr. Alexander Meixnerja - KUAS, februar 1973

prevedel in priredil

ing. E. Novak

Notocactus submammulosus

To vrsto je opisal Berger pod imenom *Echinocactus submammulosus*. Domovina te kakteje je Argentina. Telo ima razdeljeno na 13 reber, je temno zelene barve, v mladosti je kroglasto, kasneje podolgovato. Zraste 10 cm visoko in 5 - 6 cm široko. Radialnih bodic ima 6, eno centralno, dolge pa so 2 cm. Bodice so rumenkasto rjave ob bazi, na konici pa rdečkaste. Cvetovi se rodijo v ravnem centru že zelo zgodaj spomladi, cvetni popek raste zelo dolgo, tako da se razcveti koncem pomladi ali v začetku poletja. Dolgi so okrog 9 cm, plodnica in cvetna cev sta poraščeni z belimi dlačicami in rjavimi ali črnimi mehкими bodicami. Zunanji cvetni listi so rumeni z rdečkastim odtenkom, notranji so oblato podolžni, svetlo rumene barve, proti notranjosti vratu pa so temnejši. Prašniki so rumeni, pestič rdeč z brazdo, ki ima 9 temno rdečih režnjičev. To je vrsta ki zelo rada cveti in je ni težko gojiti.

Damjan Gašperin

IV. *Aloe marlothii*

Domovina je južna Afrika, kot za večino drugih aloj. V domovini doseže čez 2 m višine, pri nas pa je dosti manjša, tako da spada med sobne aloje in doseže le 30 cm višine.

Spada med dekorativne vrste aloj in je postala v zadnjem času zelo priljubljena čeprav pri nas še ni dolgo razširjena. Listi so izredno mesnati, robustni in prekriti z modrim prahom. Oboroženi so z ostrimi debelimi bodičastimi izrastki - zobci, ki so temnordeče obarvani. Tudi robovi listov so rahlo obarvani. Listi rastejo le v dve smeri za razliko od zelo podobne Aloe ferox, kjer rastejo listi krožno. Cvete rumeno šele kot večletna rastlina. Za hitro rast potrebuje precej prostora za korenine. Zalivanje je potrebno tudi pozimi.

Ing. Jerin

V. Pogovor s člani

Morda še pomislili niste, da obstaja naše društvo že več kot dve leti. V tem razmeroma kratkem času smo veliko dosegli in naredili. Le malo je med vami takih, ki se še spomnite težavnih dni pred "rojstvom" društva in ni bilo malo takih, ki so nam napovedovali usodo muhe enodnevnice. Kot vidite smo premagali vse začetne težave in sedaj naše društvo trdno stoji, dobro dela in je poznano v marsikateri evropski državi. Sedaj štejemo preko sto članov in spadamo med najmočnejše v srednji Evropi. Res, ne bodimo preskromni. Naj tu navedem zanimivost, da je Španija šele letos dobila svoje prvo društvo "kaktejistov" pa čeprav so tam naravnost čudoviti pogoji za rast kaktusov. V današnjem času, ko je pehanje za višjim standardom skoraj edini cilj večine ljudi, vrši naše društvo plemenito poslanstvo s svojim zblizevanjem ljudi, ki jim kaktusi in narava sploh še veliko pomeni.

Ostanite zvesti svojemu društvu, ki vas bo skušalo še bolj zblizati z naravo in soljudmi.

Podpredsednik

Glasilo "Kakteje in sukulente" : lastnik, izdajatelj in založnik je Društvo prijateljev kaktej SR Slovenije. Ponatis v celoti ali delno je dovoljen samo s privoljenjem društva. Dopise in vprašanja pošljite na naslov odgovornega urednika. Rokopisov ne vračamo. Odgovorni urednik: Novak Engelbert, dipl.ing., Rožna ulica 23
61000 Ljubljana.